

Düşlerim Mavimsi

– _nokta_ · 18 Temmuz 2021

Hüzün mahsulü bir türkünün yanığında inilti yüklü bir gece
Yana yakıla savrulduğum ömür tezgahım
Tanısı yok kimi zaman duyguların
İki kere iki kadar net
Taşmak üzere olan bardak gibi doluyum bugün

Düşlerim mavimsi
Elinde tuttuğun yüreğim
Sana kaybolduğumun son resmi

Ah bir tutabilsem şu düğümlemiş ipin ucundan
Çözecektim sevdanın körelmiş bağcıklarını
Dördü beş gece bir temmuz gecesi

Bak
Dışarıda yağmur yağıyor
Bense buğulu bir pencere önünde
Hangi mıntıkada saklısın söylesene

Artık mühimmat yüklü benliğim
Gözüm uykuya hasret
Elim tetikte
Ve son kurşunuda sıktım mı kaleme
Selası verilmiş mavimsi düşlerim
Yıkılsın bu köhne şehirin üstüne

Dilin kıblesinde ölü doğmuş sevinçlerden damlıyor zaman
Akrep yorgun
Yelkovan durdurmuş kendini
Ceplerimde meteliksiz cümleler tamamlarmı artık beni
Sana varmak için daha kaç fırın sevda gerekli ?

Aşkın kervanına katıldım
Bir erdim bir eridim izini sürdüğümden beri

Şimdi beyhude karanlığı dünde bıraktım
Senle tam , sensiz hep yarım kaldım
Düşlerin mavisinde sağanağım
Gözlerimde bulutlar
Kim , kim bu yetim sol yanımı taşıyanlar

Iskartaya çıkan hayallerim ayaklarıma dolanıyor
Bakışından kopan sevda yüreğime bu kadarmı
hükmediyor !

Bağdaş kurmuş acılar yatıp kalkar gönül kışlamda
Kaldır başınıda bak bir kere
Kırıntı bekler sendeki ben yerdeki karınca

Dilim kıyama uğramış rubai misali ?
Haydi git öyle sessizce
Kanadığım yerden öldürmüşken kendimi

nokta